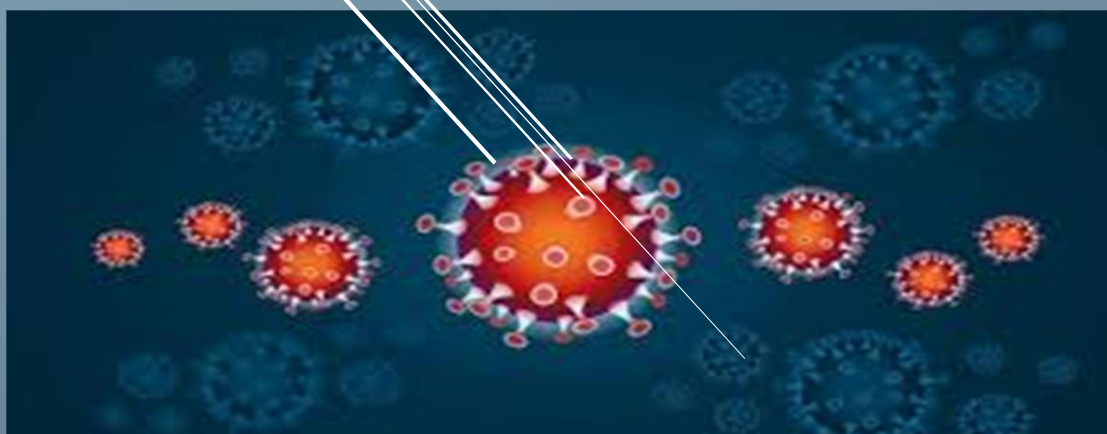

סֵפֶר

תְּרוּפָה לְמִגָּפָה

CORONA SOLUTIONS

לקט מקורות מהתנ"ך וחכמי ישראל המקובלים על דְּבַר ומגפה ודרכי התמודדות עימם
לוקט ונערך בהקשר לעידן הקורונה בעולם

מאת: לוי סודרי

© כל הזכויות שמורות

Trufa LeMageifah:
Plague and Coronavirus
- Sources from
Tanach and Gedolei Yisrael (Kabbala)

Levi Sudri

Graphics by Levi Sudri

© כל הזכויות שמורות למחבר
רמת בית שמש אייר התש"פ

Ramat Beit Shemesh 2020

תוכן העניינים

6.....הקדמה

8.....פרק א: מקורות בתנ"ך

18.....פרק ב: מדרשים

20.....פרק ג: גדולי ישראל והמקובלים

71.....פרק ד: דברי סיום

אודות המחבר

למד בישיבת מרכז הרב , שירת בהנדסה קרבית

הוראה: מכון מרחבים , מכללת הרצוג להכשרת מורים ב.א.ד
בעל תואר מ.א בלשון העברית. האוניברסיטה העברית ירושלים

חתן התנ"ך הארצי למבוגרים תשע"ו

מייסד ומנהל בית מדרש "צמח דוד" ברמת בית שמש ללימוד תנ"ך בחיבור לסוד.

אתר המכון: www.zemachdavid.com

מקליט וקריין הספריה התורנית המוקלטת : www.levisudri.com

תנ"ך וש"ס מוקלטים. ב3 נוסחים. תפילות מוקלטות . שירים ופיוטים

ממקימי "ערוץ מאיר לילדים" www.meirkids.co.il

בעל ערוץ שיעורים ותפילות ביוטיוב

<https://www.youtube.com/user/levisudri1?app=desktop>

מורה ומחנך בבית שמש, מפעיל חוגי תנ"ך בעיר.

נייד 0506754604

אימייל : sudrilevi@gmail.com

הקדמה

באביב תש"פ התרגשה על העולם ועל ישראל מגפת הקורונה.

רבים קראו לה מגפת הכתר ואף ניסו לתת לה שם עברי, כותרת או נורת, אולם רווחת התפיסה שאין לתת שם למחלה כלל.

מה פירוש קורונה ? בלאטינית כתר (korona). גם באנגלית (crown)

המלה קרן ותרגומיה לא רחוקה מכאן (horn)

כתר על שום מה ?

ישראלים רבים מצאו את עצמם מפענחים בלהט את הקשר לקרן, קרן דוד, משיח, כתר לה', ועוד ועוד

מעולם לא חשבתי שאכתוב ספר על מגיפה.

הספר שלפניכם נכתב בתוך ימי הקורונה הנוראים, הוא רוצה להביא את נקודת המבט הרוחנית, בלא לשלול את ההנחיות המעשיות והמאמצים למציאת חיסון או תרופה מדעית. הוא מכיל בעיקר לקט מדברי התנ"ך (תורה נביאים וכתובים) הזוהר, המדרשים, ובעיקר מדברי המקובלים. את דבריהם ליקטתי מתוך המאגר שהיה לפני. אני כשלעצמי ערכתי מעט, הוספתי הקדמה, הסברים, קטעי קישור וסיכום. במקביל העליתי סרטוני הסברה ליוטיוב. (חפש ערוץ לוי סודרי ביוטיוב)

עצם החשיפה של הדברים לציבור יש בה כדי ללמוד, להחכים בדברי רבותנו, ואף למצוא סגולות ופתרונות למגיפה. כדי שסגולות יעבדו על האדם, עליו להיות ירא שמים ותמים ביותר.

המקורות נותנים לנו להבין שאין חדש תחת השמש, מגיפות היו בזמן קדמונינו ותרופות ישנות וטובות תמיד היו אצל היהודים.

מסתבר שהתרופה הכללית הבסיסית, וגם המועילה ביותר מאז ומעולם היתה תשובה. תשובה לבורא, לרופא הגדול, נתן המגפה.

הלקט שלפניכם מכיל פסוקים ומדרשים השווים בדרך כלל לכל נפש, כסגולת הקטורת, הפיגם והתרועה, כמו גם דברי מקובלים עמוקים וסודות שאין בידי כל אחד להבינם והובאו כאן לגרסא וכסגולה בלבד לאדם רגיל, כשם שיש לקרוא דברי זוהר בדבקות "אף על גב דלא ידע מאי קאמר"

ברצוני להדגיש כי בחלק מהמקורות המופיעים כאן אין טעם להתעמק (לאדם רגיל) אלא אם מדובר באדם גדול שכבר מעוי בתורת הסוד. רבנים ומלומדים שעוסקי בסוד, בודאי עשויים למצוא כן מזור, מרגוע והעשרה לנפשם העמאה.

"לאקמא שכינתא מעפרא ולעילוי שכינת עוזנו"

בבליזגריפיה

זוהר

תורת המנחה לרבי יעקב סקילי – דרשה לג
 גור אריה על שמות – פרק לב פסוק לה
 בית אלקים – שער התפילה – פרק ששה עשר
 משנת חסידים
 חמדת ימים
 קהילות יעקוב
 חיי עולם הבא
 שער הפסוקים (האר"י)
 ספר החזיונות למהרח"ו
 ילקוט הראובני
 פירוש הרמ"ז על זוהר
 ספר הציוני
 פירוש הריקנאטי לתורה
 ספר שערי אורה
 עמק המלך
 מגלה עמוקות

מצת שימורים

יין המשומר

מפתח הספירות

נר אלוהים

שער התפילה

ספר הכוונות הישן

ספר שער הייחודים

אמת ליעקב

עשרה מאמרות

כתבי הרמ"ע מפאנו

השל"ה הקדוש

בית עולמים

מצרף לחוכמה

שיח יצחק

פרק א: מקורות בתנ"ך

במדבר יז

ו וילנו כל-עדת בני-ישראל ממחרת על-משה ועל-אהרן לאמר אתם המתם
 את-עם יהוה : ז ויהי בהקהל העדה על-משה ועל-אהרן ויפנו אל-אהל מועד
 והנה כסחו העגן וירא כבוד יהוה : ח ויבא משה ואהרן אל-פני אהל מועד :
 פ ט וידבר יהוה אל-משה לאמר : י הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
 פרגע ויפלו על-פניהם : יא ויאמר משה אל-אהרן קח את-המחתה ותן-עליה
 אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל-העדה וכפר עליהם כי-יצא
 הקצף מלפני יהוה החל **תנגף** : יב ויקח אהרן באשרו דבר משה וירץ אל-תוך
 הקהל והנה החל **תנגף** בעם ויתן את-הקטרת וכפר על-העם : יג ויעמד בין-
 המתים ובין החיים ותעצר **המגפה** : יד ויהיו המתים **במגפה** ארבעה עשר
 אלף ושבע מאות מלבד המתים על-דבר-קרח : טו וישב אהרן אל-משה אל-
 פתח אהל מועד **והמגפה נעצרה**

א וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות מואב : ב ותקראן לעם
 לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן : ג ויעמד ישראל לבעל פעור
 ויחר-אף יהוה בישראל : ד ויאמר יהוה אל-משה קח את-כל-ראשי העם
 והזקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף-יהוה מישראל : ה ויאמר
 משה אל-שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור : ו והנה איש
 מבני ישראל בא ויקרב אל-אחיו את-המדינית לעיני משה ולעיני כל-עדת
 בני-ישראל והמה בכים פתח אהל מועד : ז וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן
 הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו : ח ויבא אחר איש-ישראל אל-
 הקבה וידקר את-שניהם את איש ישראל ואת-האשה אל-קבתה ותעצר

המגפה מעל בני ישראל : ט ויהיו המתים **במגפה** ארבעה ועשרים אלף :
 פ י וידבר יהוה אל-משה לאמר : יא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב
 את-חמתי מעל בני-ישראל בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי את-בני-
 ישראל בקנאתי : יב לכן אמר הנני נתן לו את-בריתי שלום : יג והיתה לו
 ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על-בני
 ישראל :

ספר במדבר פרק כה

(טז) וידבר יהוה אל משה לאמר:

(יז) ערור את המדינים והכיתם אותם:

(יח) כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת
 נשיא מדין אחתם המכה ביום **המגפה** על דבר פעור:

ספר במדבר פרק כו

(א) ויהי אחרי **המגפה** ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר:

(ב) שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל
 יצא צבא בישראל:

(5) ספר במדבר פרק לא

(טו) ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה:

(טז) הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותחי
המגפה בעדת יהוה:

(יז) ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו:

א ויהי דבר-שמואל לכל-ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה
ויחנו על-האבן העזר ופלשתים חנו באפק : ב ויערכו פלשתים לקראת
ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה
בארבעת אלפים איש : ג ויבא העם אל-המחנה ויאמרו זקני ישראל למה
נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את-ארזן ברית יהוה ויבא
בקרבו וישענו מכף איביו : ד וישלח העם שלה וישאו משם את ארון
ברית-יהוה עבאות ישב הכרבים ושם שני בני-עלי עם-ארזן ברית האלהים
חפני ופינחס : ה ויהי כבוא ארון ברית-יהוה אל-המחנה וירעו כל-ישראל
תרועה גדולה ותהם הארץ : ו וישמעו פלשתים את-קול התרועה ויאמרו מה
קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל-
המחנה : ז ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-המחנה ויאמרו או לנו
כי לא היתה כזאת אתמול שלשם : ח או לנו מי יצילנו מיד האלהים
האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את-מצרים בכל-מכה במדבר
: ט התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם
והייתם לאנשים ונלחמתם : י וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש
לאהליו ותתי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי : יא וארון
אלהים נלקח ושני בני-עלי מתו חפני ופינחס : יב וירץ איש-בנימן מהמערכה
ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על-ראשו : יג ויבוא והנה עלי
ישב על-הכסא יד דרך מצפה כי-היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא
להגיד בעיר ותזעק כל-העיר : יד וישמע עלי את-קול הצעקה ויאמר מה
קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי : טו ועלי בן-תשעים ושמנה
שנה ועניו קמה ולא יכול לראות : טז ויאמר האיש אל-עלי אנכי הבא מן-
המערכה ואני מן-המערכה נסתי היום ויאמר מה-היה הדבר בני : יז ויען
המבשר ויאמר גם ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם-
שני בניה מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה : פ יח ויהי כהזכירו את-
ארזן האלהים ויפל מעל-הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו
וימת כי-זקן האיש וכבד והוא שפט את-ישראל ארבעים שנה : יט וכלתו
אשת-פינחס הרה ללת ותשמע את-השמעה אל-הלקח ארון האלהים ומת

חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה : כ וכעת מותה ותדברנה
 הנצבות עליה אל-תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא-שתה לבה : כא ותקרא
 לנער אי-כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל-הלקח ארון האלהים ואל-חמיה
 ואישה : כב ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים :

שמואל א, פרק ו

ב ויקראו פלשתים, א ויהי ארון-יהוה בשדה פלשתים, שבעה חדשים
 לפנהיגים ולקסמים לאמר, מה-נעשה, לארון יהוה: הודענו, במה נשלחנו
 למקומו. (ס)

ג ויאמרו, אם-משלחים את-ארון אלהי ישראל אל-תשלחו אתו ריקם--
 כי-השב תשיבו לו, אשם; אז תרפאו ונודע לכם, למה לא-תסור ידו
 מכם. ד ויאמרו, מה האשם אשר נשיב לו, ויאמרו מספר סרני פלשתים,
 חמשה עפלי (טחרי) זהב וחמשה עכברי זהב: כי-**מגפה** אחת לכם,
 ולסרניכם. ה ועשיתם צלמי עפליכם (טחריכם) וצלמי עכבריכם, המשחיתם
 את-הארץ, ונתתם לאלהי ישראל, כבוד; אולי, יקל את-ידו מעליכם, ומעל
 אלהיכם, ומעל ארצכם. ו ולמה תכבדו את-לבבכם, כאשר כבדו מערים
 ופרעה את-לבם: הלא כאשר התעלל בהם, וישלחום וילכו. ז ועתה, קחו
 ועשו עגלה חדשה אחת, ושתי פרות עלות, אשר לא-עלה עליהם על;
 ואסרתם את-הפרות בעגלה, והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה. ח ולקחתם
 את-ארון יהוה, ונתתם אתו אל-העגלה, ואת כלי הזהב אשר השבתם לו
 אשם, תשימו בארגז מצדו; ושלחתם אתו, והלך. ט וראיתם, אם-דרך גבול
 יעלה בית שמש--הוא עשה לנו, את-הרעה הגדולה הזאת; ואם-לא,
 וידענו כי לא ידו נגעה בנו--מקרה הוא, היה לנו. י ויעשו האנשים, כן,
 ויקחו שתי פרות עלות, ויאסרום בעגלה; ואת-בניהם, פלו בבית. יא וישמו
 את-ארון יהוה, אל-העגלה; ואת הארגז, ואת עכברי הזהב, ואת צלמי
 טחריהם. יב וישרנה הפרות בדרך, על-דרך בית שמש, במסלה אחת הלכו
 הדרך וגעו, ולא-סרו ימין ושמאל; וסרני פלשתים הלכים אחריהם, עד-גבול
 בית שמש. יג ובית שמש, קצרים קציר-חטים בעמק; וישאו את-עיניהם,

ויראו את-הארון, וישמחו, לראות יד והעגלה באה אל-שדה יהושע בית-
 השמיני, ותעמד שם, ושם, אבן גדולה; ויבקעו, את-עצי העגלה, ואת-
 הפרות, העלו עליה ליהוד.

א ויאמר אחיתפל אל-אבשלם אבחרה נא שנים-עשר אלף איש ואקומה
 וארדפה אחרי-דוד הלילה : ב ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי
 אתו ונס כל-העם אשר-אתו והכיתי את-המלך לבדו : ג ואשיבה כל-העם
 אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל-העם יהיה שלום : ד ויישר
 הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל-זקני ישראל : ה ויאמר אבשלום קרא נא
 גם לחושי הארבי ונשמעה מה-בפיו גם-הוא : ו ויבא חושי אל-אבשלום
 ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את-דברו אם-
 אין אתה דבר : ז ויאמר חושי אל-אבשלום לא-טובה העצה אשר-יעץ
 אחיתפל בפעם הזאת : ח ויאמר חושי אתה ידעת את-אביך ואת-אנשיו כי
 גברים הם ומרי נפש הם כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין
 את-העם : ט הנה עתה הוא-נחבא באחת הפתחים או באחד המקומות והיה
 כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה **מגפה** בעם אשר אחרי אבשלם

ספרי קבלה

(24) ספר קהלת יעקב – ערך מג

ב' מגפה אינו דומה לדבר, שהדבר הוא כל שג' מתים יוצאים בג' ימים בעיר המוציאה מאתים או ג' מאות רגל, והמגפה הוא כעין זה שמתו בשעה אחד כ"ד אלף, והדבר יש לו תקנה על ידי תרועה על ידי שישראל שבים בתשובה ותוקעים בתרועה וְאִזִּי נִכְנְעִים כּוֹחוֹת הַדִּין שִׁמְהֵם בְּאֵי הַדָּבָר, אֲבָל הַמִּגְפָּה אֵינָה חוֹזֶרֶת כִּי עִם עַל יְדֵי קְטוֹרֶת, כֵּן כָּתַב בִּילְקוּט רֵאֲוֹבֵנִי פִּרְשֵׁת וַיִּשְׁלַח בְּשֵׁם מִקְוֹבְלִים רֵאֲשׁוֹנִים, מִגְפָּה רֵאֲשֵׁי תִיבוֹת מִבְּחִינַת ג' פִּרְקֵי הוֹד שִׁמְמֵנו נִבְנָה כֹּל קֵן הַשְּׂמַאֵל כְּנוֹדֵעַ, דְּמִגְפָּה הוֹד דֵּאֲמָא נִבְנָה קֵן שְׂמַאֵל דְּזַעִיר:

(1) ספר משנת חסידים – מסכת תקון המגפה – פרק א

א ואם יום רביעי הוא בתוספת הירח והוא זמן המגפה ח"ו ילך קודם זריחת השמש אצל **עשב פיגם שהוא הרוט"א** ויאמר ויהי נועם ויושב בסתר כלו ואח"כ יאמר אני לוקט אותך בשם ה' אלהי ישראל לשמירת פלוני בן פלונית מן הדבר ומן המגפה ואח"כ יחתכנה במטבע של זהב:

ב ויכתוב בקלף כשר פסוק ויעמ"ד פינח"ס ויפל"ל ותעצ"ר המגפ"ה שהם חמשה תיבות כל אחד מחמשה אותיות ולא יכתוב התיבה אות אחר אות כדרך הכתיבה אלא אות תחת אות ובין כל תיבה ותיבה יכתוב חמשה הויות גם כן כתובות אות תחת אות: